

ASSISI-NYT – SEPTEMBER 2007

© Niepokalanow

Maria malet af franciskanerbror fra Niepokalanow
Teksten under billedet er: **Polens Dronning – bed for os**

Kæreste Assisi-venner.

Her i september er den stærke sommervarme i Midtitalien afløst af sensommervejrl med klar, blå himmel, sol og behagelige sommertemperaturer om dagen med dejligt opfriskende nætter og morgener. Efter 4 måneder næsten uden regn havde vi endda i begyndelsen af september et par dage med ganske kolde nætter og tordenbyger, og vi fik dermed lidt af den nødvendige regn til naturen. Pater Mizzi og jeg opholdt os et par dage

ved Urbino i Marche, et frodigt, meget kuperet højland med storslået udsigt til Midtitaliens højeste bjergkæde Appenninerne, og det var overraskende og ganske usædvanligt at opleve, at der så tidligt i september var sne på tinderne om morgenen efter nattens uvejr. Smukt var det med den klare blå himmel, varme sol, frodige grønne natur og hvidklædte bjergtinder.

På rejse med *"the Spirit of Assisi"* til Marias Polen

Dette nyhedsbrev er dedikeret til vore kære brødre og søstre i Polen, som gennem århundrederne har gennemlevet den ene lidelsesbølge efter den anden – måske er det den befolkning i Europa, der har lidt allermest. En lysrejse, der længe har været 1. prioritet hos de indre inspiratorer, foldede sig ud i august måned, da jeg en skyfri dag landede i Warszawas lufthavn og steg ud i den trykkende, fugtige sommerhede. Den høje luftfugtighed i Polens sommervarme var desværre også et udtryk for et af de mange vejrekstremer, vi oplever i denne tid på Jorden. Polens store, flade slette, hvori hovedstaden er beliggende, er normalt præget af varm og meget tør sommer, men ikke i år, hvor mange sommerregnbyger og tordenvejr drastisk havde forhøjet luftfugtigheden. Det glædelige var, at græsset overalt var grønt og frodigt – et skønt syn efter det udtørrede græs i Italien.

På min vej fra lufthavnen gennem Polens travle hovedstad kiggede jeg mig nysgerrigt omkring under dette mit første besøg i et land, som jeg havde hørt så meget om, ikke mindst i årene, hvor kommunismen i Østeuropa faldt sammen som et korthus, og hvor netop Polen spillede en stor rolle i de liberaliseringer og den økonomiske og demokratiske proces, der fulgte. Jeg kunne konstatere, at kommunistepoken fortsat er synlig i Warszawa og på Polens slette med mange triste, uskønne, grå betonboliger af dårlig kvalitet og i hovedstaden også de store monumenter til minde om denne tid. Glædeligt var det at se, at mellem disse nedslidte betonboliger skyder nye huse og bygninger op, hvor spændende byggestil, farver, kvalitet og skønhed prioriteres højt. Bortset fra disse fysiske levn ligner Warszawa nok enhver anden vesteuropæisk storby med travle mennesker og et livligt cafeliv. Det var også tydeligt, at levestandarden er på vej mod den vesteuropæiske med mange dyre vestlige biler og nye busser i gadebilledet. Denne modernisering var dog ikke slået igennem i alle de offentlige transportmidler, og det mindede mig om min tidlige barndom at sidde på en hård træbænk i et gammelt men forfriskende rent lokaltog, der larmende og rystende slæbte sig ud af Warszawas centrum mod rejsens bestemmelsessted, Franciskanerklosteret Niepokalanow ca. 40 km fra hovedstaden.

På overfladen ligner Polens inkl. hovedstadens befolkning nok enhver anden befolkning i et nordeuropæisk land, og dog var der noget, der straks fangede min opmærksomhed. En vis tunghed, mistillid, frygtsomhed og sorgfuld stemning synes at præge polakkerne, der ved første øjekast så ganske lukkede og afvisende ud, men som ved nærmere kontakt viste sig at åbne op i stor hjælpsomhed og varme. Flere polakker hjalp mig med smil og varme gennem diverse vanskeligheder og sprogmæssige barrierer undervejs på turen, og jeg husker endnu den gamle mand, der uopfordret insisterede på at bære min tunge kuffert ned ad adskillelige trin til banegården, og de unge kvinder i toget, der med glæde hjalp mig til at stå af på den rigtige station og finde klosteret, hvor jeg skulle bo. Denne oplevelse af, at mange polakker blot "ventede på" at blive kontaktet med broder-/søster kærlighed, tillid og smil, hvorefter de åbnede op i stor lettelse, varme og hjælpsomhed, blev kendetegnende for hele opholdet i Polen. Selvom sprogvanskelighederne gjorde dybere kommunikation umulig i mange tilfælde, var det en inderlig glæde for mig gang

på gang at opleve den kærlighedsstrøm, der så uhindret flød mellem mig og de mange mennesker, der i første omgang var så afventende.

Warszawa – banegårdstorvet i august 2007

Velankommet til Franciskanerklosteret i Niepokalanow begyndte mine indtryk af Polen at bundfælde sig, og jeg fornemmede mere og mere af Polens folkesjæl. Det, der kom stærkest frem, var: *”Så smukt et land og folk med så dyb en sorg”*. Jeg fik billeder af, at Polen bløder og sørger - og jeg mærkede en stærk medfølelse kærlighed strømme igennem mig, som om Maria søgte at favne al denne lidelse og give trøst til sine kære børn. I de næste dage, hvor jeg satte mig mere ind i Polens historie ved at læse og tale med bl.a. franciskanere på Niepokalanow, kom der flere ord på denne dybe smerte, som jeg fornemmede som mit første indtryk.

Polens lidelsesfyldte historie

Polens historie er en lang og blodig kamp for at bevare selvstændigheden, idet befolkningen gang på gang er blevet ”rendt over ende” af fremmede invasionsstyrker, klemte inde mellem magtfulde stormagter uden at nogen synes at ville komme landet til hjælp, og endda i en meget sørgmodig periode på 120 år helt ophørte med at eksistere.

Polen blev født i 962, hvor en storhertug kom til magten i en stat omkring Poznan, og da han i 966 blev kristen erklærede han hele det daværende Polen for kristent. Hans søn blev Polens første konge, og efterfølgende herskere styrkede og befæstede på grund af talrige invasioner og krige det nye land, der i nogle århundreder var præget af eksperimenteren med nye ledelsesidealer og en for tiden helt usædvanlig stor national og religiøs tolerance, således at mange forfulgte folkeslag i Europa fandt et fristed i Polen, hvor kulturlivet blomstrede. Helt op til 2. verdenskrig havde Polen således en af de mest blandede befolkninger i Europa med store nationale mindretal. F.eks. levede der i landet 3 millioner jøder før krigens udbrud – i dag er der kun ca. 6.000 tilbage.

Dedikation til Maria som Polens dronning

I 1655 skete en begivenhed, der fik afgørende indflydelse på Polens åndelige, kristne historie og forhold til især Maria. En hær af svenske tropper invaderede Polen og anrettede meget stor skade på landet under det, som i eftertiden kaldes ”syndfloden”. Det syntes som om, at Polen – som en krop uden sjæl – blot bukkede under for den svenske invasion, hvilket uden tvivl ville have medført, at den katolske befolkning var blevet påtvunget Protestantismen – en udvikling, som nok ikke var den mest gunstige set i lyset af en højere guddommelig plan i dette område af Europa. Under den svenske hærs sejrgang gennem Polen nåede de til et sted i Sydpolen, Czestochowa, hvor der i 1300-tallet var grundlagt et kloster kaldet Jasna Gora (Det lysende Bjerg). I dette kloster befandt der sig en mirakuløs ikon af Guds moder, som var blevet æret siden ca. 1370 – i dag kendt som ”*Polens Sorte Madonna*” eller ”*Vor Frue af Czestochowa*”. Denne ikon er ifølge traditionen malet af evangelisten Lukas på en bordplade fra det Den Hellige Families hjem. Af Kejserinde Helene blev ikonen ført fra Det Hellige Land til Konstantinopel og efter igennem flere århundreder at have været ført gennem adskillige kongeriger og have udvirket utallige mirakler, havnede den på kongeslottet i Belz i Polen, hvorefter prins Opolski forærede den til Paulinermunkene, da de grundlagde Jasna Gora. Ca. 300 år senere - i 1655 - stod denne hær på 9.000 svenske soldater uden for klosteret, rede til det, de regnede for den sidste meget lette sejr over bare ca. 250 munke. Men selvom forholdet mellem 9.000 svært bevæbnede soldater og 250 munke syntes så ulige, at ”dette hønsehus vil falde i løbet af tre dage”, som den svenske general bemærkede det, så stod ”hønsehuset” stadigvæk 6 uger senere, hvor svenskerne – skamfulde og forbløffede – trak sig tilbage i ly af natten efter store tab. Det siges, at deres kanonkugler blot fløj over klosteret og først eksploderede i hovedet på deres eget regiment på den anden side!

Denne mirakuløse redning af klosteret og efterfølgende af hele Polen blev tilskrevet Marias intervention, og fra det tidspunkt blev en dyb Maria-dedikation en væsentlig del af alle åndeligt indstillede polakkers praksis og forståelser. Den daværende konge, Jan Casimir, som var i eksil under svenskernes invasion, vendte tilbage til sit land, og i 1656 – i katedralen i Lwow – hyldede han Polens egentlige monark ved at lægge sin krone ved fødderne af den hellige Maria. idet han svor: ”*Jeg, Jan Casimir, konge af Polen, tager dig som dronning og beskytter af mit kongerige og sætter mit folk og min hær uden din beskyttelse*”. Fra det øjeblik blev Polens skæbne overdraget til Maria, og Jasna Gora blev symbolet og samlingspunktet for religiøs og politisk frihed for det polske folk. Kong Casimirs kroning af Maria som Polens dronning blev stadfæstet af parlamentet, og blev et eksempel til efterfølgelse for de efterfølgende monarker. Flere gange i historiens løb er indvielsen af Polen til Maria blevet gentaget af politiske og religiøse ledere.

Vor Frue af Czestochowa

Om Kong Jan Casimirs livsbane kan tilføjes følgende tankevækkende, lille historie: Som prins havde han ikke spor lyst til at blive Polens næste konge, men ønskede i stedet brændende at afgive klosterløfter som Jesuitmunk. I denne tid med svære overvejelser om sin fremtidige livsgerning opsøgte han Franciskanermunken Skt. Josef af Copertino i Assisi (se *ASSISI-NYT for oktober 2004*), som var hans spirituelle vejleder og skriftefader. Skt. Josef af Copertino, som var dybt overgivet til Den Hellige Treenighed med Helligåndens profetiske evner, sagde dog til Jan Casimir, at hans mission førte til Polens trone, og Josef fik ham derfor bort fra den munketilværelse, som han drømte om.

Efter svenskernes tilbagetog fortsatte vanskelighederne i det turbulente og krigshærgede Europa, og gang på gang oplevede Polen mirakuløse redninger netop ved Jasna Gora, som blev tilskrevet Marias beskyttelse. I slutningen af 1700-tallet kom det dog dertil, at Polen helt blev opløst, og delt mellem Preussen, Rusland og Østrig som om landet var en form for tag-selv bord. I denne ulykkelige periode på 120 år forblev Jasna Gora samlingspunktet for den delte nation, og herigennem holdt Polens befolkning bevidstheden om, at de var sønner og døtre i det samme ene land. Det gav mod og håb til deres kamp i hele 1800-tallet for at genvinde selvstændighed, og deres nationalfølelse, som var tæt forbundet med dedikationen til Maria, forblev usvækket. Efter afslutningen af 1. Verdenskrig kom den store dag, hvor Polen omsider genopstod som en selvstændig stat, i første omgang som et kortvarigt demokrati, senere som et diktatur.

Nye lidelsesbølger – 2. Verdenskrig og Kommunismen

Men Polens nyvundne selvstændighed kom – som bekendt – ikke til at vare længe. I 1939 angreb Hitlers Tyskland Polen, og i løbet af blot en måned blev landet besejret med tysk besættelse i den vestlige del og sovjetisk besættelse af den østlige del. 2. Verdenskrig

blev måske den allermest lidelsesfyldte periode i Polens historie, hvor dyb sorg og smerte tog bolig i den polske folkesjæl, og hvor mætheden af lidelse begyndte at træde stærkere og stærkere frem. De tysk-besatte områder skulle gøres tyske, og millioner af polakker blev fordrevet. Heller ikke i de sovjetisk besatte områder gik det meget bedre, idet Stalin-regimet bl.a. beordrede en massakre på tusinder af polske officerer. Overalt i Polen byggede Hitlers regime kz-lejre, hvor i alt omkring 6 millioner polakker omkom, heraf ca. halvdelen jøder. En polsk veninde, som er født efter 2. verdenskrig, fortalte mig under besøget i Polen sørgmodigt, at mange polakker fortsat sørger over, at naziregimets horrible forbrydelser mod menneskeheden især fandt sted i deres land, og at de fortsat i dag føler sig dybt sårede, hvis disse forbrydelser generelt forbindes med det polske folk. Sporene efter nazitidens folkedrab er ikke slettet i Polen. 9 af de tidligere koncentrationslejre, heraf 6 udryddelseslejre, er indrettet som museum og mindepark, hvor Auschwitz-Birkenau er den mest berygtede. Museet og mindeparken i Auschwitz har indtil i dag har været besøgt af mere end 25 millioner mennesker fra hele Jorden. Fra begyndelsen af 90'erne er besøgstallet stærkt stigende, og mere end halv million mennesker – flest unge fra over 100 forskellige lande – besøger årligt mindeparken. Mange mennesker kommer for at bede, meditere og celebrere messer på stedet, ligesom der i 2005 af flere hundrede tidligere fanger blev grundlagt et uddannelsescenter i Auschwitz for både national og international undervisning og forskning i Holocaust.

Men heller ikke afslutningen af 2. Verdenskrig kom til at betyde den befrielse, som størstedelen af befolkningen og den polske eksilregering i London havde ønsket, og som den polske modstandsbevægelse kæmpede for ved at forsøge at nedkæmpe den tyske besættelse af Warszawa, førend Den Røde Hær rykkede ind i byen. 250.000 polakker døde under denne forgæves frihedskamp, og selvom Den Røde Hær stod lige uden for byen, gav den ingen hjælp, hvilket i årtier belastede forholdet til Sovjet. Selvom modstandsbevægelsen i årene efter krigen fortsatte deres kamp mod en kommunistisk magtovertagelse, ventede en ny langvarig prøvelse og ufrihed, da Polen endte med at blive indlemmet i Østblokken bag Jerntæppet. Det totalitære kommunistiske styre fortsatte undertrykkelsen af folkets religiøsitet og frihedsidealer, og under alle disse prøvelser var Maria og Jasna Gora fortsat nationens spirituelle samlingspunkt, også selvom både nazisterne og det efterfølgende kommunistiske regime på alle måder søgte at forhindre befolkningen i at finde trøst, håb og mod ved Maria i Jasna Gora. Det var en meget svær tid for kirken og den personlige og religiøse frihed. I 1956 blev den elskede, polske primat (overhoved), kardinal Wyszynski, fængslet, og han forblev i et af Stalins fængsler eller i skiftende husarrester i den periode, hvor polakkerne – inspireret af bl.a. hans bønner og forståelser – forberedte fejringen af Kristendommens 1.000 års jubilæum i Polen. I 1957 blev en kopi af Maria-billedet i Jasna Gora velsignet af den daværende pave Pius XII, og det rejste igennem 25 år gennem hele Polen. Selve jubilæet i 1996 blev indledt med en 9 års Novena (forberedelse), hvor Maria-ikonen spillede en betydelig rolle til stor irritation for de kommunistiske magthavere. Med morskab fortalte en Franciskanersøster på Niepokalanow mig, at kommunisterne endog søgte at arrestere Maria, idet de beslaglagde og "fængslede" ikonen. Men jubilæet blev afholdt, og endnu engang i historien var der millioner af polakker, som fornyede Polens dedikation til Marias uplettede hjerte og til at arbejde for hendes idealer, bl.a. ved at holde budet om broder-/søsterkærlighed som den overordnede lov for landet.

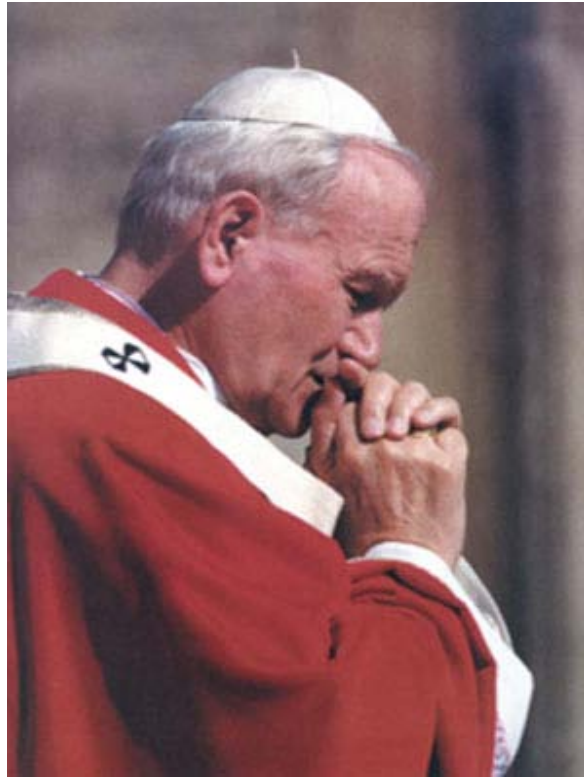

Den elskede polske primat, Kardinal Wyszyński

Pave Johannes Paul II og kommunismens sammenbrud

I 1979 besøgte den nyudnævnte, polske Pave Johannes Paul II som pilgrim sit elskede hjemland. Også han havde oplevet 2. verdenskrigs rædsler og den efterfølgende fortsatte undertrykkelse af Kristendommen. På sin pilgrimsrejse rundt i Polen kom han også til Jasna Gora, og her foran ikonen af Vor Frue af Czestochowa overdrog han hele kirken og alle dens problemer - hele kirkens mission og tjeneste - til Maria som Guds og kirkens Moder og bad inderligt om hendes intervention i den periode, hvor Kristendommens 2.000 årige historie var ved at ende, og en ny æra stod for døren.

Pave Johannes Paul II lod det tydeligt skinne igennem, at hans sympati lå hos folket i et frit Polen, og han blev derfor den store inspirator for polakker i den efterfølgende tids modning til opgør med kommunismen. Lavinen begyndte netop at rulle i Polen i 1980, hvor de polske arbejdere anført af Lech Walesa igangsatte omfattende strejker i hele landet. Østeuropas første frie fagbevægelse, Solidaritet, blev stiftet, og efter år med undtagelsestilstand, fængsling af politiske modstandere og ansporet af de reformer, der langsomt tog sin begyndelse i Sovjet, blev det første frie valg afholdt i 1989 – som det første frie valg i de tidligere Østbloklønde. Polen som et frit demokratisk land var genopstået! Fra dette valg og op til vore dage har Polen bevæget sig mere og mere væk fra det belastede sovjetiske og østeuropæiske fællesskab mod det vesteuropæiske, hvilket ikke har gjort forholdet til Rusland mindre anspændt. I 1999 blev nationen medlem af NATO og i 2004 officielt medlem af EU. I de reformer, som Polen har gennemført for at kunne tilslutte sig det demokratiske europæiske fællesskab, har landet haft – og har stadigvæk – en væsentlig pionerrolle. De øvrige østeuropæiske lande kigger til Polen som et slags foregangsland, og derfra kan de hente væsentlig inspiration til de processer, der er i gang i deres land.

Den polske Pave Johannes Paul II

Polen i dag – lidelsen er under forløsning

I disse augustdage med fordybelse i Polens historie blev jeg mere og mere klar over, hvorfor der hos ”arbejdsgiverne” var så stor bevågenhed på at rejse til netop dette land med *”the Spirit of Assisi”*. Det synes som om, at den polske folkesjæl gennem lidelsesbølge efter lidelsesbølge er blevet dybt lutret til at have nået en relativt høj grad af individualisme og selvstændighed, hvilket jeg også kan genkende i de ganske mange franciskanske munke og nonner fra Polen og øvrige polakker, som jeg kender her fra Assisi. Den sorg og det blødende hjerte, der ligger så åbent i den polske folkesjæl, er i dag endnu mere end tidligere i historien parat til en forløsning, healing og forvandling. Mine mange, mange oplevelser af, at når jeg kontaktede de polske brødre og søstre med kærlighed, varme og tillid, hvorefter de straks åbnede op i stor hjertelighed, glæde og hjælpsomhed, er for mig et tegn på, at der er en vis mæthed af solar-plexus relateret vrede, kampgejst, ego-fiksering og ideologisk fanatisme, og en længsel efter en forløsning via det sensitive hjerte, som netop kan tiltrække den guddommelige hjælp, der gradvist vil føre til hjertets højnelse af den kollektive bevidsthed.

I Polen ligger nogle ”spor”, som er dannet gennem mange hundrede års dyb Maria-hengivenhed og religiøs praksis under yderst vanskelige forhold. Derfor er der ligesom en dybere klangbund eller grobund i Polen, end der er det i de omkringliggende tidligere Østbloklønde. Der er en større sensitivitet opbygget gennem disse århundreders religiøs praksis, der fortsætter i vore dagens Polen, hvor langt den største del af den brede befolkning er troende katolikker, der går i kirke i hvert fald om søndagen. Jeg oplevede selv en søndagsmesse i Basilikaen i Niepokalanow samt andre messer – også i Maximilian Kolbes enkle, ydmyge kirke - hvor jeg observerede en inderlighed i ritualerne, som var meget smuk. Mine indre forståelser er således, at det i Polen - på grund af landets lidelsesfyldte historie og stærke Maria-dedikation, hvor nationalitetsfølelsen blev forbundet med den religiøse overgivelse - er lettere for

Gudsriget at forberede Kristi Genkomst med vækkelse af dybere hjertelag. Der er en kollektiv klangbund, der er mere rede til at vibrere sammen med stimuleringerne fra Gudsriget, og det skaber en respons, således at Polens befolkning hurtigere kan træde ind på vejen med Kristi Genkomst og kan være et eksempel til efterfølgelse for de øvrige østeuropæiske stater. Derfor er der ifølge mine indre forståelser en stor guddommelig bevågenhed på at styrke og støtte dette indre arbejde i Polen, som herfra kan sprede sig til de øvrige østeuropæiske lande og Rusland.

Denne indre forståelse er også tydelig i Maximilian Kolbes vision om Polen i årene før udbruddet af 2. Verdenskrig. Han har bl.a. formuleret sin vision på den måde, at *"der vil komme en stor krig (2. Verdenskrig), som vil rense Polen. Men ud af krigens aske opstår et nyt Polen, hvis spirituelle lys vil skinne over hele Jorden"*.

Der er naturligvis masser af problemstillinger at tage fat på i det unge demokrati. Overgangen efter kommunistepoken til markedsøkonomi har betydet en eksplosiv økonomisk vækst i landet, og har givet mange mennesker i Polen en højere levestandard, der nærmer sig den vesteuropæiske, men skellet mellem rig og fattig er i første omgang blevet til nærmest en afgrund. Arbejdsløsheden er fortsat på ca. 18 %, og efter optagelsen i EU søger flere og flere polakker til de rige vesteuropæiske staters bedre lønnede jobs.

Polen har en meget smuk natur – frodige sletter, store sø- og skovområder, bakker og mod syd bjergkæder. Åerne bugter sig stadigvæk, og engene er fyldt med vilde blomster. Der er et rigt fugleliv, og Polen er storkenes paradys med mere end 40.000 ynglende par. I nogle landsbyer kan de have op til 40 beboede storkereder. Jeg besøgte selv under opholdet en økologisk farm på et sådant frodigt sletteområde, og jeg følte mig nærmest hensat til en Morten Koch film med masser af glade, fritgående husdyr, der lever i overensstemmelse med deres naturlige behov, relativt simple maskiner, og marker, der bugner i deres mangfoldighed. Polen er anerkendt for at have nogle af Europas smukkeste naturområder, der er beskyttet af 23 nationalparker. **Men** andre dele af landet tælles desværre blandt Europas mest forurenede med 27 områder, der officielt er udpeget som økologiske katastrofeområder. Siden 1989 er der dog gjort meget for at begrænse forureningen fra den primitive industrialisering under kommunismen, og landet modtager stor miljøstøtte fra EU.

Polens flade slette om foråret

Som alle tidligere diktaturer og nu unge demokratier lider Polen også af en fortsat udbredt korrupsion. Min polske veninde fra den økologiske farm fortalte mig dog, at den nuværende regeringsledelse, de to tvillinger Kaczynski (henholdsvis præsident og regeringsleder), har gjort det til en mærkesag at udrydde korrupsionen, og selvom hun generelt ikke er enig i deres samfunds- og menneskesyn, så aner hun og den brede befolkning dem som ærlige, ukorrumperte og troværdige i deres kamp for reformer. I skrivende stund har den polske koalitionsregering 2 år før tid opløst sig selv, fordi premierminister Jaroslaw Kaczynski afskedigede lederen af en af de små partier, der er med i regeringskoalitionen som en konsekvens af, at han er anklaget for korrupsion. Herefter trak det lille parti sig ud af regeringen, og polakkerne skal dermed atter engang i det nye demokratis korte historie til valgurnerne.

I lufthavnen på hjemvejen fik jeg et indblik i, hvordan det autoritære system stadigvæk præger Polens hverdag. Der er grundig, kritisk paskontrol også af EU-borgere, og ved lufthavnens sikkerhedskontrol og scanning var der ikke mindre end 6 svært bevæbnede, uniformerede betjente, der på sammenbidt, uvenlig og autoritær vis undersøgte os passagerer. Da var det en stor kontrast at lande i Milano og - fordi jeg skulle videre med indenrigsfly - gå igennem en ny sikkerhedskontrol med smilende, spøgefulde og venlige italienske sikkerhedsfolk.

Niepokalanow – Maximilian Kolbes ydmyge kirke

Maximilian Kolbe og Niepokalanow

Ved siden af det indre arbejde i Polen bød opholdet på Maximilian Kolbes Niepokalanow også på en kærkommen lejlighed til at fordybe mig mere i hans mission ved at læse i udvalgte tekster fra klosterets arkiv og stille mange spørgsmål. Da jeg også mærkede, at det var vigtigt at påbegynde den bog/artikel, jeg længe har ønsket at skrive om denne store ”praktiske” mystiker på det sted, hvor hans nærvær fortsat er så mærkbart, dikterede jeg til bånd en lang tekst. Jeg kan af denne se, at den er for lang til et nyhedsbrev, og vil i

stedet udgive den i første omgang som en artikel og senere nok også som en bog, idet der intet findes på dansk om denne discipel og hans mission, som af Pave Johannes Paul II blev benævnt som *"helgenen for det lidelsesfyldte 20. århundrede"* og *"profeten for kærlighedens civilisation"*. Der venter dog et større redigeringsarbejde, men så snart dette er overstået, vil en artikel med fotos – som den om Padre Pio - blive lagt ud på hjemmesiden.

Kommende aktiviteter i ASSISI

Det fortsætter med at være en travl periode for os. Vi er nu inde i en periode med 3 retræter af en uges varighed, samt flere gruppebesøg, også et par grupper Hinduister fra Indien og en stor gruppe Buddhister fra Japan, som kommer til Assisi, samt diverse andre møder.

Da kurset i oktober er fuldbogt, er den sidste mulighed for tilmelding til et Assisi-retræte i år Maria-fordybelsen og advent i Assisi, nemlig:

3. - 10. december - introduktion med særlig Mariafordybelse:

Den fredelige, stille adventstid med en uendeligt smuk Maria-fejring (Marias ubesmittede undfangelse) samt dyb forberedelse til julen. Klik for brochure [her ...](#)
Kloster: De Svenske Søstre (Brigitta-ordenen).

Påsken 2008 i Assisi

Første retræte i 2008 bliver påskekurset. Det er nu 3. år i træk, at denne retræte tilbydes, og da de to tidligere påskeretræter har været meget smukke med stor inderlighed og dybde, er jeg glad for, at det igen har været muligt at få værelser på klosteret hos De Svenske Søstre. Påskeretræten er med sit særlige program en oplagt mulighed for både nye og de tidligere kursusedtagere, der har et ønske om at opleve den hellige uge i Assisi og gå tæt i Jesu fodspor fra indtoget i Jerusalem palmesøndag gennem skærtorsdag med indstiftelsen af den hellige nadver, langfredags indkobling i den medlidende kærlighed og ind i opstandelsen påskesøndag, der forvandler sorgen og tyngden til opløftende, ekstatisk glæde og kærlighed.

Påskekurset tilbydes med 10 overnatninger på klosteret, således at vi har mulighed for i 10 dage at følge med i hele processen. Unitas Rejser, som står for selve flyrejsen, har på de attraktive og dyre rejsedage opnået en virkeligt fin flypris på DKK 2.200, og derfor kan et 10 dages ophold i Assisi gøres for en mere overkommelig pris.

Brochuren for påskekurset vedhæftes nærværende nyhedsbrev og kan også åbnes på følgende link til hjemmesiden:

<http://www.assisimission.net/dk/kurser/brochurer/2008paaskekursus.pdf>

Kursusplan for 2008

Kursusplan for 2008 vil blive publiceret i løbet af oktober, og brochurer for de enkelte kurser vil løbende blive udlagt på hjemmesiden.

Besøg i Norge og Danmark

I november måned planlægger Pater Mizzi og jeg atter en rejse til Norge og Danmark. Vi er glade for, at det – efter udsendelsen af sidste nyhedsbrev – nu også er blevet muligt at

tilbyde et arrangement i København, nemlig i Diakonissestiftelsen på Frederiksberg samt i Høje Kolstrup Kirke i Åbenrå. Planen for turen ser således ud:

Norge, Drammen ca. 40 km fra Oslo

Lørdag, d. 3. og søndag d. 4. november 2007, begge dage kl. 10.-18.00

Weekend-retræte i *Franciskansk Spiritualitet og Mystik* med meditationer, bønner, messer, healing og foredrag med hovedfokus på den franciskanske spiritualitet og mystik, som den har foldet sig ud fra Frans' og Klaras virke op gennem århundrederne til nogle af nutidens store franciskanske mystikere.

Danmark, Høje Kolstrup Kirke, Åbenrå

Onsdag, d. 7. november 2007, kl. 17.00- 19.00

Nærmere om dette arrangement kommer snarest.

Danmark, Risskov Kirke v/Århus

Torsdag, d. 8. november 2007, kl. 18.30-21.00

Foredrag af Pater Mizzi om "spirituelle veje til et møde med Gud" samt meditation og økumenisk aftenandagt celebreret sammen med sognepræst Elisabeth Lidell.

Danmark, Skanderborg

Lørdag, d. 10. og søndag, d. 11. november 2007, begge dage kl. 10.-18.00

Weekend-retræte i *Franciskansk Spiritualitet og Mystik* med meditationer, bønner, messer, healing og foredrag med hovedfokus på den franciskanske spiritualitet og mystik, som den har foldet sig ud fra Frans' og Klaras virke op gennem århundrederne til nogle af nutidens store franciskanske mystikere.

Danmark, Diakonissestiftelsen og Emmauskirken i København

Tirsdag, d. 13. november 2007, kl. 17.00-20.00

Økumenisk bøn- og meditations andagt i Emmauskirken celebreret sammen med præst Pia Sundbøll samt efter et let traktement foredrag af Pater Mizzi om "Assisis mission på jorden og i menneskeheden."

Invitationer til arrangementerne i Norge og Danmark kan åbnes via dette link til hjemmesiden (Emmauskirken og Høje Kolstrup Kirke kommer ind på hjemmesiden snarest):

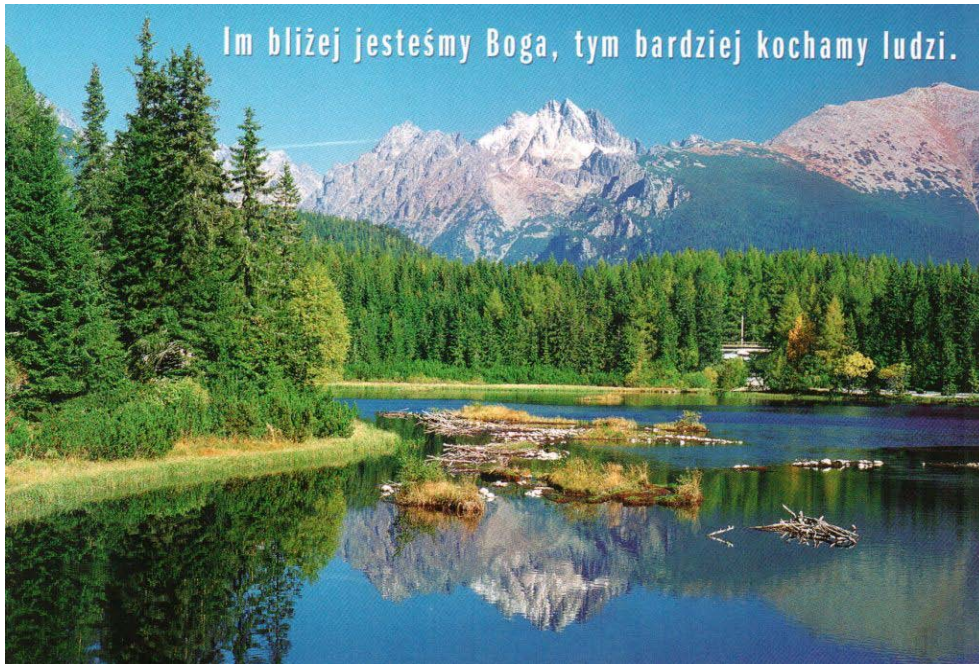
<http://www.assisimission.net/dk/kurser/2007ndknov.htm>

Ny lysrejse til Polen

Som afslutning på dette nyhedsbrev vender jeg tilbage til Polen. Det var ganske overraskende for mig at erfare, hvor dybt forbundet jeg straks efter ankomsten følte mig til landet og det polske folk, og denne dybe samhørighedsfølelse er stadig meget mærkbar. Mindre overraskende var det at erfare, at det er ønsket af de indre "arbejdsgivere", at jeg vender tilbage på et nyt ophold så hurtigt som muligt. Næste Polens-rejse bliver en rundrejse, hvor der efter nogle dages ophold i Polens hjertecenter, klosteret i Niepokalanow, skal trækkes "lysende spor" ned gennem Polen til det meget naturskønne, bjergrige område i Sydpolen. Det er lige nu tanken, at der bliver fordybelse og indre arbejde i Czestochowa (klosteret Jasna Gora med Polens Sorte Madonna), i Milosierdzia Bozego ved Krakow (hvor Skt. Faustina (1905-1938) fik mange visioner af Kristus som Medfølelsens Herre og fik opgaven at få malet Kristus, som det i dag

berømte billede, hvor han vises som udstrømmer), og i selve Krakow, den smukkeste kulturby i Polen. Måske der også skal være et besøg og indre arbejde i mindeparken for kz-lejren i Auschwitz, som ligger i nærheden af Krakow.

Et muligt tidspunkt for en sådan nok 10-dages rejse ligger for mig **i den sidste halvdel af august 2008, perioden 18.-31. august.** Hvis du er fortrolig med og trænet i meditativt indre arbejde, og hvis du føler dig kaldet til en sådan lysrejse, hører jeg gerne fra dig. Det ville naturligvis være gavnligt, hvis vi er flere, der opholder os fysisk på stederne. 4 har allerede meldt deres interesse. Til vinter satser jeg på at gå i gang med en nærmere forberedelse og inspirationer.

Landskabet omkring Czestochowa

Som følge af den meget travle periode, vil det sandsynligvis ikke blive muligt at udsende et nyhedsbrev for oktober. Dog vil kursusplanen for 2008 og endelig plan for arrangementerne i Danmark til november blive udsendt, så snart de foreligger. Jeg håber at vende tilbage med **ASSISI-NYT** i slutningen af november.

Med vore ønsker om et smukt efterår i Skandinavien sender vi

de kærligste hilsner - fred og alt godt fra Assisi

Bente

Niepokalanow - alteret i Maximilian Kolbes ydmyge kirke

ASSISI MISSION ♦ c/o Bente Wolf
Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: bente@assisimission.net
web: www.assisimission.net